

Mi

Adina Speranta

Minune, mirare, miracol, mister,
o iederă-nalță litanii spre cer,
pe frunte m-atinge o frunză rănită,
cerul se-ascunde la mine-n orbită.

Nervuri se-nfiripă adânc pe sub piele,
se zbat prin artere în drumul spre stele,
de tălpi mi se-agață cu dinții pământul,
prin tălpi rădăcini invadează țesutul.

Explozii de verde privesc către soare,
sinteza luminii prin lujeri mă doare,
o scoarță de lemn mi se-ntinde pe buze,
șoptesc a mirare cu foșnet de frunze.

Adina V.

4.05.2018